

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

Anul XV, NR. 2 (167) / 2011 BULETIN DE INFORMAȚII FEB. 2011

Despre dragostea dumnezeiască *

Cel ce iubește puțin, dă puțin; cel ce iubește mai mult, dă mai mult. Iar cel ce iubește foarte mult, ce are vrednic de dat? Se dă pe sine însuși!

Hristos este iubirea noastră, dragostea noastră! Hristos este bucuria, lumina cea adevărată, fericirea. Hristos este nădejdea noastră. Legătura cu Hristos este iubire, este dragoste, este înflăcărare, este dorință arzătoare după cele dumnezeiești. Hristos este totul. El este iubirea noastră, El este dragostea noastră. Dragostea lui Hristos este o dragoste ce nu se poate pierde. De acolo izvorăște bucuria.

Bucuria este Hristos însuși. Este o bucurie ce te face alt om. Este o nebunie duhovnicească, dar în Hristos. Acest vin duhovnicesc te îmbată precum vinul cel curat. Așa cum spune David: «*Uns-ai cu untdelemn capul meu, și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic*» (Ps. 22, 5). Vinul duhovnicesc este curat, adevărat, foarte tare, și când îl bei, te îmbată. Această beție dumnezeiască este darul lui Dumnezeu ce se dă celor «*curați cu inima*» (Mt. 5, 8)

Postiți cât puteți, faceți câte metanii puteți, desfățați-vă de câte privegheri puteți, numai să fiți bucuroși. Să aveți bucuria lui Hristos. Este bucuria care ține veșnic, care poartă într-însa veșnica fericire. Este bucuria Domnului nostru, care aduce liniștea cea neclătinată, bucuria cea liniștită și liniștea cea fericită. Este bucuria cea plină de tot harul, care covârșește orice bucurie. Hristos voiește și simte mulțumire dacă răspândește bucuria, dacă îi îmbogățește pe cei credincioși ai Săi cu bucurie. Mă rog ca «*bucuria noastră să fie deplină*» (I Ioan 1, 4).

Aceasta este religia noastră, într-acolo trebuie să mergem. Hristos este Raiul, copiii mei. Ce este Raiul? Este Hristos.

Raiul începe de aici. Este exact același lucru: cei care îl trăiesc aici pe pământ pe Hristos, trăiesc Raiul. Așa este, întocmai cum vă spun. Este adevărat, credeți-mă! Lucrarea noastră este strădania de a afla chipul în care să intrăm în lumina lui Hristos. Să se deștepte sufletul și să-L iubească pe Hristos, să devină sfânt. Să se predea dragostei dumnezeiești. Astfel și El ne va iubi, și atunci nimeni nu ne va mai putea răpi această bucurie. Aceasta voiește cel mai mult Hristos, să ne umple de bucurie, fiindcă El este

izvorul bucuriei. Această bucurie este darul lui Hristos. În această bucurie îl vom cunoaște pe Hristos. Nu-L putem cunoaște, dacă El nu ne cunoaște. Precum zice David; de «*n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește*» (Ps. 126, 1).

Acestea toate dorește sufletul nostru să le dobândească. Dacă ne pregătim cum se cuvine, harul ni le va da. Nu este greu. Dacă agonisim harul, toate sunt ușoare, aducătoare de bucurie și binecuvântate de Dumnezeu. Dum-

nezeiescul har bate neîncetat la ușa sufletului nostru și așteaptă să deschidem, ca să vină în inima noastră cea însetată și să o plinească. Plinătatea este Hristos, Maica Domnului, Sfânta Treime. Ce lucruri frumoase!

Atunci când iubești, trăiești în Omonia și nu știi că te afli în Omonia. Nu vezi nici mașinile, nici lumea, nimic. Ești înlăuntrul tău împreună cu persoana pe care o iubești. O trăiești, te bucuri de ea, te însuflețește. Nu sunt acestea adevărate? Gândiți-vă că persoana pe care o iubiți este Hristos. Hristos în mintea ta, Hristos în inima ta, Hristos în întreaga ta ființă, Hristos pretutendeni.

Hristos este viața, izvorul vieții, izvorul bucuriei, izvorul luminii celei adevărate, totul. Cel care-L iubește pe Hristos și pe ceilalți, acesta trăiește viața. Viața fără Hristos este moarte, este iad, nu este viață. Acesta este iadul - ne iubirea. Viața este Hristos. Iubirea este viața lui Hristos. Fie vei fi în viață, fie în moarte. De tine atârna alegerea.

Una este ținta noastră - iubirea lui Hristos, a Bisericii, a aproapelui. Iubirea, slujirea lui Dumnezeu, dorul fierbinte, unirea cu Hristos și cu Biserica este Raiul pământesc. Iubirea lui Hristos este iubirea aproapelui, a tuturor, a vrăjmașilor. Pe creștin îl doare pentru toți, vrea ca toți să se mântuiască, toți să guste din împărăția lui Dumnezeu. Acesta este creștinismul. Prin mijlocirea iubirii către fratele, izbutim să-L iubim pe Dumnezeu. Harul dumnezeiesc vine prin mijlocirea aproapelui, atunci când o dorim, când o vrem, când suntem vrednici. Atunci când îl iubim pe fratele, iubim Biserica, pe Hristos. Înlăuntrul Bisericii suntem și noi.

Una vreau, una doresc, una cer, Hristoase al meu Să-L iubim pe Hristos și singura noastră nădejde și grijă să fie El. Să-L iubim pe Hristos numai pen-

tru El. Niciodată pentru noi. Să ne așeze unde voiește. Să ne dea orice voiește. Să nu-L iubim pentru darurile Lui. Este egoism să spunem: «O să mă așeze Hristos într-un locaș frumos, pe care mi l-a făcut, mi l-a pregătit El în-suși, precum spune Evanghelia: «*în casa Tatălui Meu multe locașuri sunt*»... «*ca să fiți și voi unde sunt Eu*» (Ioan 14, 2-3). Corect este să spunem: «Hristoase al meu, ce voiește iubirea Ta îmi ajunge ca să trăiesc în dragostea Ta».

Eu, sărmanul, ce să vă spun... sunt foarte neputincios. N-am izbutit să-L iubesc atât de mult pe Hristos, să-L dorească fierbinte sufletul meu. Simt că sunt mult în urmă. Așa simt. Nu am ajuns acolo unde vreau, nu trăiesc această iubire. Dar nu deznădăjduiesc. Mă încredințez iubirii lui Dumnezeu. Îi zic lui Hristos: «Știu, nu sunt vrednic. Trimite-mă unde voiește iubirea Ta. Asta vreau, asta doresc. Ți-am slujit toată viața mea».

Când am fost grav bolnav și era să plec spre ceruri, nu voiam să mă gândesc la păcatele mele. Voiam să mă gândesc la iubirea Domnului meu, a Hristosului meu, și la viața veșnică. Nu voiam să am frică. Voiam să merg la Domnul și să mă gândesc la bunătatea Lui, la iubirea Lui. Iar acum, când se apropie sfârșitul vieții mele, nu am frământări, nici chinuri, dar mă gândesc că, atunci când mă voi înfățișa la a Doua Venire și Domnul îmi va spune: «*Prietene, cum ai intrat aici, neavând haină de nuntă?*» (Matei 22, 12), îmi voi pleca îndată capul și voi zice: «Ce vrei Tu, Doamne, ce voiește iubirea Ta; sunt vrednic de iad. Și în iad dacă mă așezi, mi-ajunge să fiu împreună cu Tine. Eu una vreau, una îmi doresc, una cer: să fiu împreună cu Tine, unde și cum voiești Tu».

Mă străduiesc să mă dăruiesc iubirii și slujirii lui Dumnezeu. Am simțământul păcătoșeniei, dar trăiesc cu nădejdea. Este rău să deznădăjduiești, fiindcă cel deznădăjduit se amărăște și își pierde bunăvoirea și puterea, în vreme ce acela care nădăjduiește înain-

tează mereu, întrucât simte că este sărac, se străduiește să se îmbogățească. Ce face, săracul? Dacă este griju-liu, se străduiește să găsească un chip de a se îmbogăți.

Deși mă simt atât de neputincios și n-am izbândit ceea ce-mi doresc, totuși nu deznădăjduiesc. Ceea ce mă mângâie este că nu contenesc a mă strădui, însă nu fac ceea ce voiesc. Să faceți rugăciune pentru mine. Problema este că nu-L pot iubi deplin pe Hristos fără harul Lui. Hristos nu-și lasă vădită iubirea, dacă sufletul meu nu are ceva care să-L atragă.

Și s-ar putea ca tocmai acest «ceva» să-mi lipsească, de aceea mă rog lui Dumnezeu și zic: «Sunt foarte slab, Hristoase al meu. Numai Tu vei izbândi, prin harul Tău, să mă învrednicești așa, ca pe Apostolul Pavel care se bucura și se mândrea, să pot zice și eu împreună cu el: Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine» (Gal. 2, 20). Cu acestea mă îndeletnicesc. Mă străduiesc să aflu chipuri de a-L iubi pe Hristos. Această iubire nu se satură vreodată. Cu cât îl iubești pe Hristos, cu atât ți se pare că nu-L iubești și tânjești în întregime, tot mai mult, să-L iubești. Însă, fără să-ți dai seama, urci tot mai sus, tot mai sus!

Când vine Hristos în inimă, viața se schimbă. Când îl afli pe Hristos, este de-ajuns, nu vrei nimic altceva, te liniștești. Devii alt om. Trăiești pretutindeni unde este Hristos. Trăiești în stele, în nemărginire, în cer împreună cu îngerii, cu sfinții, pe pământ împreună cu oamenii, cu animalele, cu toți și cu toate. Acolo unde există iubirea lui Hristos, singurătatea se risipește. Ești liniștit, bucuros, plin. Nici melancolie, nici boală, nici apăsare, nici frământare, nici tristețe, nici iad. Hristos este în toate gândurile tale, în toate faptele tale. Ai harul și poți suferi toate pentru Hristos. Poți chiar să și pătimești pe nedrept. Să rabzi nedreptăți pentru Hristos, ba chiar cu bucurie. Precum El a pătimat, tot așa poți și tu poți să pătimești pe nedrept, L-ai ales pe Hristos ca să nu pătimești? Ce

zice Apostolul Pavel? «*Mă bucur în pătimirile mele*» (Col. 1, 24). Aceasta este religia noastră. Să se deștepte sufletul și să-L iubească pe Hristos, să devină sfânt. Să se predea numai dragostei dumnezeiești. Așa și El îl va iubi.

Când vine Hristos în inimă, viața se schimbă. Hristos este totul. Cel ce trăiește în Hristos, trăiește lucruri despre care nu se vorbește, lucruri sfinte. Trăiește în bucurie. Ele sunt adevărul. Le-au trăit oameni, asceți din Sfântul Munte. Fără încetare, cu dor fierbinte șopteau rugăciunea: «Doamne Iisuse...».

Când intră Hristos în inimă, patimile se mistuie. Nu mai poți nici să înjuri, nici să urăști, nici să te răzbuni, nici, nici... Unde să se mai găsească urile, antipatiile, osândirile, egoismele, frământările, întristările? Stăpânește Hristos și dorul fierbinte după lumina cea neînserată. Acest dor te face să simți că moartea este numai puntea pe care o vei trece cândva pentru a continua viața cu Hristos. Aici pe pământ ai de înfruntat o piedică, de aceea este nevoie de credință. Această piedică este trupul, în vreme ce după moarte credința dispăre și îl vezi pe Hristos așa precum vezi soarele, în veșnicie, firește, le vei trăi pe toate mai intens.

Însă atunci când nu trăiești cu Hristos, trăiești în melancolie, în necaz, în frământare, în strâmtorare; nu trăiești corect. Atunci apar multe anomalii și în organism. Este influențat trupul, glandele endocrine, ficatul, fierea, pancreasul, stomacul. Ți se spune: «Ca să fii sănătos ia de dimineață lapte, un oușor, unt și doi-trei pesmeți». Însă, dacă trăiești corect, dacă-L iubești pe Hristos, cu o portocală sau cu un măr ești foarte bine. Marele medicament este ca omul să se dăruiască slujirii lui Hristos. Toate se tămăduiesc. Toate lucrează după rânduială.

*Din «Ne vorbește Părintele Porfirie», Editura «Cartea Ortodoxă», Galați, pp. 163-169.

*Vatra Veche - Dialog cu poetul Ioan Alexandru**

Conștiința păcatului este cea mai mare valoare a omului

Mă aflu la Biblioteca Publică Onisifor Ghibu din Chișinău, unde publicul de aici a avut o minunată întâlnire de suflet cu poetul, parlamen-

tarul, marele om de cultură și credință Ioan Alexandru. Domnia sa a avut amabilitatea să-mi răspundă la câteva întrebări și să binecuvânteze convorbirea noastră de suflet.

- Binecuvântează, Doamne, acele cuvinte pe care le vom spune spre zidi-

rea fraților noștri, spre mântuire, în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Acum suntem gata și putem încerca să vorbim despre Adevărul care ne ține ca persoane, familii și Neam înaintea lui Dumnezeu și a Omenirii.

- Domnule Ioan Alexandru, sunteți un mesager al poeziei românești contemporane. Vă considerați și un mesager al divinității?

- Da, în măsura în care fiecare creștin botezat în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh este profet, este împărat și preot al Dumnezeului cel viu. Există un sacerdoțiu al fiecărui creștin de a fi un mesager, un mărturisitor al lui Iisus Hristos. Și până astăzi, de 2000 de ani, în toate țările creștine, poezii au fost mărturisitori ai învierii lui Iisus Hristos. Așadar, și eu, în marele șir de poeți creștini români și europeni, ai lumii creștine, mă socot, la rândul meu, un diacon, un slujitor al cuvântului lui Dumnezeu, întrupat în istorie, care este Iisus Hristos.

- Tălmăciți Biblia într-un fel aparte, original, s-ar părea, la un moment dat, că asistați la un spectacol divin. Cum v-a venit ideea de a interpreta anume așa?

- Eu predau Biblia la București din anul 1972, după ce m-am întors de la studii. Adică de 22 de ani. Neîntrerupt, an de an, am citit textele originale în fața studenților și am tradus. De bună seamă, e aproape o viață de om închinată studiului Cuvântului. Toată tinerețea mea s-a petrecut cercetând scripturile și, ca atare, după atâția ani, sigur, unele pagini, unele cuvinte din Sfânta Scriptură, unele fapte, au început să-mi vorbească și să-și destăinuie esențele. Și aceasta este interpretarea pe care am făcut-o aici, la Biblioteca Publică Onisifor Ghibu, la dumneavoastră, după ce am făcut-o în nenumărate țări ale lumii referitor la istoria biblică a primilor oameni.

- Apropo, de această conferință cu tema Ce este Omul?, pe care ați susținut-o la Chișinău. Din păcate, nu mulți, având în vedere întreaga populație a Republicii Moldova, au avut posibilitatea să fie martorii destăinuirilor dumneavoastră. Ele, însă, constituie esența vieții și ființei umane, merită să fie auzite de un public larg.

- Mass-media poate să facă ceva pentru acesta, de aceea am și venit aici. Fiind ascultat de cei de față, în măsura în care aceștia vor socoti că pot zidi pe alții, mesajul se va răspândi. În Scriptură, se spune că dorința, atunci când vine de la Dumnezeu, se împlinește. Dacă va fi dorință, se va răspândi, dacă nu, va rămâne într-un cerc mai restrâns. Vă dați seama că e greu de reprodus același lucru pe care l-am desfășurat în două ore acum la

microfon.

- Ați vrut să subliniați că Omul trebuie să simtă Conștiința păcatului. Considerați că aceasta este esențial?

- Conștiința păcatului este cea mai mare valoare a Omului și constă în capacitatea lui de a-și recunoaște greșelile. Sfinții Părinți au spus că un om care își recunoaște greșelile este mai mult decât unul care ar putea să învie morți, atâta putere e într-un om care are curajul să-și mărturisească păcatul. Dar ca s-o poată face, el trebuie să aibă credință, iar ca să poată fi trezit la credință, el trebuie să întâlnească oameni credincioși. Un om credincios ce înseamnă? Înseamnă un om care este în stare să-și dea viața pentru celălalt, un om al iubirii. Sfinții Părinți spun că a-i spune cuiva: te iubesc, înseamnă a-i spune: am să fac tot ce pot ca tu să nu mori niciodată. Deci, dacă întâlnești un om al iubirii, în stare să-și pună viața pentru tine, atunci începi să te apropii de Dumnezeu și atunci Dumnezeu îți revelează păcatul în așa fel, încât nu te distruge, pentru că orice recunoaștere a păcatului este așa o avalanșă de gânduri întunecate peste om, încât, dacă nu ai de ce să te apuci, te sinucizi. Mulți oameni care ajung la conștiința păcatului, măcar parțial, și nu sunt credincioși, n-au cum să se apuce de Dumnezeu cel viu, îndeajuns...

- Probabil n-au curajul să devină credincioși, dar nu-i târziu niciodată...

- Nu-i târziu, riscă însă să aibă mari suferințe, de aceea oamenii evită mărturisirea și evită să coboare în adâncurile lor pentru a se recunoaște ca oameni ai păcatului. Dacă însă întâlnesc oameni care iubesc, atunci au și curajul mărturisirii și aceasta-i apropie de Dumnezeu, adică Îl lasă pe Dumnezeu să se apropie de ei și să sălășluiască în inimile lor.

- A conștientiza păcatul, a-l recunoaște e una, dar...

- Înțeleg ce vreți să spuneți: dacă odată cu recunoașterea păcatului vine oare și îndreptarea lui. Evident, când descoperi că ești într-o băltoacă de noroi, prima reacție este să ieși de acolo și să eviți de acum încolo să mai ajungi în altă băltoacă.

- Dar știind că ești iertat sau, mai bine zis, rugându-te pentru iertarea păcatului, poți face altul, crezând că primul a fost iertat.

- Nu, pentru că iertarea nu vine dintr-o dată, iertarea vine pe parcursul întregii vieți. Nimeni nu are siguranța că Dumnezeu l-a iertat, deși l-a iertat cu

desăvârșire, dar cu cât pătrunde mai adânc în conștiință că este un om al păcatului, cu atât mai mult își dă seama cât de scârbos este păcatul. De ce? Păcatul este un lucru atât de groaznic, încât a trebuit să moară Fiul lui Dumnezeu pentru el. Când ajungi la convingerea că păcatul omoară și că te omoară pe tine, dar că acest păcat al meu a trebuit să-l omoare pe Hristos ca tu să poți trăi. Evident, când am conștiința că prin păcat eu Îl omor zilnic pe Hristos și fac parte din cei care l-au răstignit, această groaznică faptă este un semnal că trebuie să fug de păcat și să nu-l mai fac. Curățirea de păcat nu se întâmplă decât atunci când nu mai dorești nici în vis să-l mai faci. Atunci te-ai curățat, când ajungi la convingerea că păcatul înseamnă nu numai depărtarea de Dumnezeu, dar ucidere de Dumnezeu și de Om. Și, ca atare, nu mai vrei să fii ucigaș de oameni și de Dumnezeu în viața ta. Aici se întâmplă curățirea. Sigur că aceasta-i cea mai importantă problemă a vieții noastre: în ce măsură ieșim de bună voie de sub lacătele, de sub infernul păcatului de bună voie, din iubire și din libertate nu mai vrem să facem păcatul, cu nici un preț. Fiecare dintre noi a fost botezat și la botez a primit niște puteri. Așa cum o fată, când se mărită, primește de la mamă-sa zestre: 12 saci, în care să-și pună viitorul grâu, fețe de pernă, cearșafuri, haine ș.a.m.d., așa primim noi la botez o zestre de la Dumnezeu și anume, puteri cu care să ne luptăm în viață ca să rămânem oameni în voia lui Dumnezeu. Și aceste Puteri ne ajută, mai ales, în încercări mari. Și una din aceste mari puteri se numește puterea de a te împotrivi răului. Vine răul peste tine, vine minciuna și puterea lui Dumnezeu te ajută. Mă gândeam la fratele nostru Ilașcu, în cușca lui, acolo, câte încercări de acestea n-au venit peste el să-l pună în situația de a accepta răul și de a merge cu el. Adică, putea să-și zică: toți merg, am copii, am familie, hai să zic și eu cum zic alții, adică să mint. Sunt sigur că în sufletul lui, în cușca aceea, poate nici nu știa că are o mare putere de la botez în el. Aceasta s-a trezit dintr-o dată și s-a opus răului. Puterea de a te împotrivi răului este o mare taină a vieții. Și ca atare cel care s-a luat la harță cu acest rău, până la urmă, biruie. Dacă însă te lași atras de rău, el te distruge. Deci, puterea aceasta de a te împotrivi răului este o armură a Duhului Sfânt de la botez în fiecare dintre

noi, pe care trebuie s-o redescoperim fiecare, s-o punem în lucrare și să nu acceptăm răul, de aceea nu ne temem. Vedeți câtă liniște e la voi? În ciuda frecușurilor, amenințărilor care apasă, e liniște, pentru că s-a trezit în noi puterea de a ne împotrivi răului. Și ea, puterea, se trezește în unul astăzi, în altul mâine. Pus în situația de a conlucra cu răul îți dai seama că nu ai voie s-o faci, nu-ți face plăcere, te împotrivesți lui și aceasta-i Măreția umană, acesta-i Martirajul, aceasta-i Sfințenia omului. Pe lângă puterea de a te împotrivi răului Dumnezeu ne-a dat puterea Rugăciunii. Aceasta, ca și puterea de a accepta suferința, face parte din definiția Omului. Să nu facem confuzie între rău și suferință, împotriva răului trebuie să lupti, suferința însă trebuie s-o accepți.

- Dar, acceptând-o, ai putea ceda răului?

- Nu, Hristos n-a cedat răului, acceptând Crucea. Acei răi, care l-au judecat pe Hristos vroiau ca el să fugă de

pe Cruce și atunci ei nu i-ar fi făcut nimic. Sau Ilașcu putea ieși din cușcă, îi dădeau drumul, dacă accepta răul și nu suferința, putea fugi de pe Cruce. Acceptând suferința, acolo, în cușcă, Crucea se preface în Rai, Crucea devine Raiul lui Dumnezeu, devine Palatul lui Dumnezeu. Deci, acceptarea suferinței este o putere. Cu răul trebuie să lupti, dar suferința trebuie s-o accepți, pentru că este o putere care te eliberează. Hristos a murit pe Cruce, dar a înviat din morți. Așadar, cine acceptă suferința, știind că este prigonit în suferință ca să nu facă voia răului, iese biruitor prin înviere, Învierea lui Hristos și prin dăinuirea Lui veșnică ca martir și ca mărturisitor al Crucii Învierii și al puterii lui Dumnezeu, care se ascunde în această Cruce.

- Vorbiți-ne despre puterea Rugăciunii.

- Dacă e să definim Omul printr-o singură formulă, am putea spune că este creatura care are posibilitatea să intre în dialog cu Dumnezeu cel viu. Am so-

sit aici pentru că dumneavoastră ați vrut foarte mult să stați de vorbă cu mine. V-ați sculat dimineață, v-ați îmbrăcat frumos și ați venit să putem sta de vorbă, cum și stăm. Dacă ar veni președintele SUA, v-ar face mare plăcere să stați de vorbă cu el sau poate chiar v-ați duce nu știu până unde, ca să stați de vorbă cu președintele Americii. Dacă ar apare un mare Sfânt, o mare personalitate sau un actor cu renume, v-ar face mare bucurie să stați de vorbă, nu-i așa? Noi suntem acele creaturi care putem sta în fiecare zi de vorbă cu Dumnezeu, fără telefon, fără anticameră, fără pregătire din timp, fără cadouri, fără toate astea. Avem această putere în noi, pe care a pus-o Dumnezeu când ne-a plâsmuit, de a-L chema și El răspunde. Singura noastră certitudine pe Pământ, ce ne face să nu fim singuri și abandonati, este Rugăciunea. (Va urma).

* Preluat din «Vatra veche» Nr. 1 (25) /2011, pp. 3-6.

INFORMAȚII

DIN AGENDA

PĂRINTELUI MITROPOLIT SERAFIM

1 ian. 2011 - Tăierea împrejur a Domnului și Sf. Vasile cel Mare - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg. Citește împreună cu preoții prezenți molitvele Sf. Vasile cel Mare.

2 ian. - Sf. *Serafim de Sarov* - slujește Sf. Liturghie împreună cu P.S. Sofian Brașoveanul și predică la Nürnberg.

5 ian. - slujește Sf. Liturghie în Catedrala din Nürnberg și slujba Agheasmei Mari. Seara săvârșește slujba privegherii Botezul Domnului.

6 ian. - **Botezul Domnului** - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg cu participare deosebit de mare. A urmat slujba Agheasmei Mari săvârșită lângă troița din curtea Catedralei. Seara, săvârșește slujba privegherii Sf. Ioan Botezătorul.

7 ian. - Sf. **Ioan Botezătorul** - slujește Sf. Liturghie și predică la filia Neuburg a parohiei din Ingolstadt (paroh: P.C. Pr. Adrian Vasilache).

9 ian. - slujește Sf. Liturghie și predică la Linz (paroh: Pr.Dr. Sorin Emanuel Bugner). la parte la agapă.

16 ian. - slujește împreună cu PS Sofian Brașoveanul Sf. Liturghie și predică la Traunreut (Bavaria). la parte la agapă.

18. ian. - animează Cercul biblic lunar

de la Centrul eparhial.

22 ian. - participă la Freiburg la o întâlnire cu credincioși români care doresc înființarea unei parohii.

23 ian. - slujește Sf. Liturghie și predică la Mannheim (paroh: Pr. Ioan Popescu). Sfințește crucile care au fost montate pe cele trei cupole al bisericii în prezența mulțimii de credincioși veniți la Sf. Liturghie.

30 ian. - Sf. **Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan** - slujește Sf. Liturghie și predică la Aschaffenburg (paroh: Protos. Ghelasie Păcurar). Din sobor a făcut parte și P.C. Pr. Nicolae Tănase (Valea Plopului - jud. Prahova) care are în grijă 320 de copii salvați de avort și care a ținut un cuvânt mișcător despre familia creștină. la parte la agapă.

DIN AGENDA

PĂRINTELUI EPISCOP SOFIAN

1 ian. - **Tăierea împrejur a Domnului și Sf. Vasile cel Mare** - la cumpăna dintre ani, slujește slujba Privegherii cu Liturghia Sf. Vasile și predică la Capela Sf. Siluan.

2 ian. - împreună cu ÎPS Mitropolit Serafim, slujește Sf. Liturghie la Nürnberg.

6 ian. - **Botezul Domnului** - slujește Sf. Liturghie cu slujba sfințirii Aghiazmei Mari și predică la Biserica St. Nikolai.

7 ian. - Sf. **Ioan Botezătorul**, slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

9 ian. - slujește Sf. Liturghie și predică la Biserica St. Nikolai.

14 ian. - susține la Zug, în Elveția, conferința: «Omul icoană a lui Dumnezeu; icoana chip al omului îndumnezeit».

16 ian. - împreună cu ÎPS Mitropolit Serafim, slujește Sf. Liturghie la Traunreut (responsabil P.C. Diacon Constantin Bartok), cu prilejul sărbătoririi hramului acestei parohii; participă la agapă.

18 ian. - participă la Biserica St. Matthäus din München la un serviciu religios pentru unitatea creștină.

21 ian. - în cadrul programului ecumenic organizat în München-Aubing, prezintă Biserica Ortodoxă din Germania.

23 ian. - slujește Sf. Liturghie și predică la Stuttgart (paroh P.C. Pr. Dr. Mihai Brațu).

30 ian. - **Sfinții Trei Ierarhi** - slujește Sf. Liturghie și predică la Koblenz.

RUMÄNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL-UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166-168 • D-90429 Nürnberg
Tel.: (+49)0911/3236910; Fax: /3236912

E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de

Internet: <http://www.mitropolia-ro.de>

REDAKTION & LAYOUT
Diacon Dumitru Dura

Abonament 15,50 EUR / anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: LIGA BANK EG
Konto.-Nr. 116 78 04 • BLZ 750 903 00